

johtajan yksityiskäyttöön ilman, että on sovittu, että edun saavat henkilöt maksavat kyseisen rakennuksen käytöstä vastikkeeksi rahana maksettavaa vuokraa, pidetään kyseisessä direktiivissä tarkoitettuna verosta vapautettuna kiinteän omaisuuden vuokrauksena, ja ettei sillä, että kiinteistön käyttöön luovuttamista on pidettävä kansallisen tuloverolainsäädännön nojalla edun saavien henkilöiden sääntömääräisten tehtävien suorittamiseen tai heidän työsopimukseensa perustavana luontoisetuna, ole merkitystä tältä osin.

- 2) Kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/7, 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa ja 13 artiklan B kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että pääasioissa kyseessä olevien kaltaisissa tilanteissa sillä, onko yrityksen liikeomaisuuden kokonaisuudessaan luettavan kiinteistön tai osan siitä luovuttaminen yhtiön johtajien, hallituksen jäsenten tai osakkaiden käyttöön välittömässä yhteydessä yrityksen liiketoimintaan, ei ole merkitystä ratkaistaessa, kuuluuko kyseinen käyttöön luovuttaminen jälkimmäisessä säännöksessä säädetyn verovapautuksen soveltamisalaan.

(¹) EUVL C 211, 16.7.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 18.7.2013 — Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta

(Asia C-261/11) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Sijoittautumisvapaus — SEUT 49 artikla — ETA-sopimuksen 31 artikla — Rajoitukset — Verolainsäädäntö — Varojen siirtäminen toiseen jäsenvaltioon — Piilevän arvonnousun välitön verottaminen)

(2013/C 260/07)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja N. Fenger)

Vastaaja: (asiamiehet: C. Vang ja V. Pasternak Jørgensen)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: K. Petersen ja T. Henze), Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Rubio González), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: C. Schillemans, C. Wissels ja M. J. Langer), Portugalin tasavalta (asiamies: L. Inez Fernandes), Suomen tasavalta (asiamies: M. Pere), Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: A. Falk ja U. Persson)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — SEUT 49 artiklan ja ETA-sopimuksen 31 artiklan rikkominen — Verosäännökset, joissa säädetään välittömästä maastapoistumisverotuk-

sesta, joka kohdistuu varojaan toiseen jäsenvaltioon siirtäviin yhtiöihin, mutta joissa ei säädetä vastaavasta verotuksesta, kun varoja siirretään kansallisen alueen sisällä

Tuomiolauselman

- 1) Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut SEUT 49 artiklan ja Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa osakeyhtiöiden verottamisesta ym. 7.12.2010 annetun lain (lov-bekendtgørelse nr. 1376 om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.) 8 §:n 4 momentin, joka koskee osakeyhtiöiden välitöntä verottamista, ja näin ollen verojärjestelmän, jossa säädetään sellaiseen varojen siirtoon liittyvän piilevän arvonnousun välittömästä verottamisesta, jonka Tanskaan sijoittautunut yhtiö tekee Euroopan unionin toiseen jäsenvaltioon tai ETA-sopimuksen sopimuspuolena olevaan kolmanteen valtioon.
- 2) Tanskan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta, Espanjan kuningaskunta, Alankomaiden kuningaskunta, Portugalin tasavalta, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 238, 13.8.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 18.7.2013 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-313/11) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Asetus N:o 1829/2003/EY — Rehut — Muuntogeeniset rehut — Tuottaminen, markkinoille saattaminen tai käyttö — Kansallinen kielto, joka ei ole vielä tullut voimaan)

(2013/C 260/08)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Bianchi ja A. Szymkowska)

Vastaaja: Puolan tasavalta (asiamies: M. Szpunar)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22.9.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 (EUVL L 268, s. 1) 16 artiklan 5 kohdan, 19 artiklan, 20 artiklan ja 34 artiklan noudattamatta jättäminen — Kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään muuntogeenisten rehujen tuottaminen, markkinoille saattaminen ja käyttäminen